

РЕШЕНИЕ

№ 7355

гр. София, 02.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 21.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3911** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл. 13, ал.7 от ЗСП.

Образувано е по жалба на К. А. Н. срещу Заповед №ЗДП/Д-С-ВР/1288О2/23.02.22г. на директора на ДСП“В.“ за отказ за отпускане на целева помощ за отопление по заявление – декларация от 26.10.2021г, потвърдена с Решение №22РД06-0064/31.03.22г. на Директора на ДСП“С. – град“ и Заповед №ЗСП/Д-С-ВР/1288О2/11.04.2022г., с която повторно се отказва помощта по същото заявление и на същото основание.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на административния акт поради нарушаване на материалноправната разпоредба и процесуалните правила. Жалбоподателят счита, че критерият който се прилага за допустимостта до целевата помощ не е съобразен с актуалната икономическа среда в България, тъй като линията на бедност за 2021г. е 369лева, а за 2022г. е 413лв. Доходът, за който се твърди, че има от 344,67лв. е под този минимум, което е достатъчно основание да му бъде отпусната исканата целева помощ. Доходът му от трудова дейност не е постоянен. В съдебното заседание жалбоподателят се явява лично.

Ответникът по жалбата – директорът на дирекция „Социално подпомагане” – В. не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като се запозна с приложените по делото доказателства и извърши цялостна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С оспорената заповед е отказано отпускането на целева помощ за отопление с твърдо гориво за отоплителен сезон 2021г. /2022г. на К. А. Н. с мотиви, че правото на подпомагане вече е осигурено по заявление – декларация с мх. № 1288/26.10.21г. Посочено е в заповедта, че на основание чл.2, ал.1 от Наредба №РД 07-5/2008г. – средномесечният доход за предходните 6 месеца преди подаване на заявление – декларацията е по-висок от диференцирания доход за отопление. С. е 433,67лв. и е по-голям от ДДО – 262,50лв. С Решение №22РД06-0064/31.03.22г. на директора на ДСП“С. – град“ жалбата срещу заповедта е отхвърлена, като горестоящият орган не споделя първия мотив за отказ, а именно, че правото на подпомагане вече е било осигурено по заявления – декларация от 26.10.2021г. Потвърждава отказа с мотив, че не е налице изискването на чл.2, ал.1 от Наредба №РД 07-5/2008г. – средномесечният доход за предходните 6 месеца преди подаване на заявление – декларацията да е по-нисък от диференцирания доход за отопление. В следствие е издадена и втора заповед №ЗСП/Д-С-ВР/1288О2/23.02.2022г., с която повторно се отказва помощта по същото заявление и на същото основание.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференцирания доход за отопление (ДДО) и отговаря на условията по чл. 10 и 11 от ППЗСП. При определяне правото на целеви помощи за отопление от значение са обстоятелства като: дали лицето живее само или с други лица в едно жилище, дали има деца и каква е тяхната възраст, учат ли, дали е самотен родител. В заявлението-декларация задължително се заявява видът на ползваното отопление - топлоенергия, електроенергия, твърдо гориво или природен газ. Според чл.4, ал.3 от наредбата в срок до 20 дни от подаване на заявлението социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад по чл. 27 ППЗСП, съдържащ мотивирано предложение за отпускане или отказ на целева помощ. В 7-дневен срок от изготвянето на социалния доклад директорът на дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за отпускане или отказ на помощта. Целевата помощ за отопление се предоставя при отопление с топлоенергия, електроенергия и природен газ - в пари на правоимащото лице или семейство; при отопление с твърдо гориво: а) в пари на правоимащото лице или семейство; б) на търговец на твърдо гориво, който е осъществил доставката - при изрично отразено в заявлението-декларация желание от страна на лицето или семейството.

Видно е от преписката, че на 26.10.2021г. жалбоподателят е подал заявление – декларация, като е декларира 255лева доход от пенсия, собственост - земеделска земя 6 декара, автомобил – спрян от движение. Изготвен е социален доклад, находящ се на лист 22 от делото, според който пенсията, получена през последните 6 месеца възлиза на 1530лв., жилището, което заявителят притежава се състои от 3 стаи, заявителят притежава 1/3 ид. ч. от апартамент и гараж в [жк], като при извършена проверка е установено, че в последното жилище не живее никой, Н. е собственик на парцели, находящи се в [населено място] и [населено място], през последните 5 години има прехвърляне на 1/4ид. ч. от имот в местността Ровина, [община], работил е на трудов договор като спасител от 29.07.21г. до 01.09.21г. във фирма К. Ен Д., през годината е получил помощи в размер на 495,80лв. СМДО за предходните 6 месеца е изчислен на 342,09лв., като същият надвишава диференцираният доход за отопление,

който е 262,50лв.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 1, буква „а“ от ППЗСП гласи, че месечна помощ, както и целева помощ за отопление се отпуска ако обитаваното от лицата или семействата собствено жилище е единствено и не е по-голямо от едностайно - за едно лице. Според чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП, месечна помощ, в това число и целева помощ за отопление се отпускала при условие, че лицата и семействата не притежават движима и недвижима собственост и/или идеални части от нея, която може да бъде източник на допълнителни доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето или семейството.

Жалбата е подадена против индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол, пред компетентния съд, от надлежна страна имаща правен интерес от оспорването ѝ. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от лице, което има правен интерес от оспорването му, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ -В. е издадена от компетентен орган, в изпълнение нормата на 16, ал.2 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП). Спазени са административнопроцесуалните правила, както и правилно е приложен материалният закон - чл. 2, ал. 1 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на Министъра на труда и социалната политика: право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференцирания доход за отопление (ДДО) и отговаря на условията по чл. 10 и 11 от ППЗСП. За всеки нов отоплителен сезон със заповед на Министъра на труда и социалната политика коефициентът се актуализира на верижна основа с процент, равен или по-голям от процента, определен по правилото на чл. 100, ал. 1 от КСО. Основа за определяне на диференцирания доход за отопление е базовият доход за отопление (Б.). Диференцираният доход за отопление се определя, както следва: за лице на възраст над 65 години, живеещо само - 1,75 от Б.; Средно месечният доход на заявителя възлиза през последните 6 месеца на 344,67лева, а диференцираният доход за отопление е 262,50лв., което е достатъчно основание за законосъобразен отказ за предоставяне на помощта.

Разпитаният в съдебното заседание свидетел Б. разказва, че апартаментът на жалбоподателя е в неизрядно състояние, има ступени стъкла на прозорците и е студено, духа вятър и влиза сняг. Тези обстоятелства обаче са неотнормими към мотивите, относно С. на заявителя, послужили на директора на ДСП“В.“ да постанови процесния отказ. Допълнителните мотиви, развити в Решение №22РД06-0064/31.03.22г. на директора на ДСП“С. – град“, свързани с неизпълнение на изискванията на чл. 10 и 11 от ППЗСП не са предмет на доказване в настоящото съдебното производство, тъй като на оспорване пред съда, на основание чл.98, ал.2 от АПК подлежи първоначалният административен акт, а фактическите констатации в него са безспорно установени по делото.

По изложените съображения заповедта е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на К. А. Н. срещу Заповед №ЗДП/Д-С-ВР/1288О2/23.02.22г. на директора на ДСП“В.“ за отказ за отпускане на целева помощ за отопление по заявление – декларация от 26.10.2021г., потвърдена с Решение №22РД06-0064/31.03.22г. на Директора на ДСП“С. – град“ и Заповед №ЗСП/Д-С-ВР/1288О2/11.04.2022г., с която повторно се отказва помощта по същото заявление и на същото основание.

Решението е окончателно на основание чл.13, ал.7 от ЗСП.

СЪДИЯ: